

DOI:10.33617/2522-9680-2019-2-50
УДК 616.322-002:615.37

ЕФЕКТИВНІСТЬ ІМУНОМОДУЛЯЦІЇ В ЛІКУВАННІ ЕКСУДАТИВНОГО СЕРЕДНЬОГО ОТИТУ

- Т. Ю. Запорожець, к. мед. н., докторант каф. терапії ФПО
І. В. Лоскутова, д. мед. н., проф., зав. каф. терапії ФПО
- ДЗ «Луганський державний медичний університет», м. Рубіжне

На сучасному етапі, за даними світової статистики, ексудативний середній отит (ЕСО) посідає одне з перших місць серед запальних захворювань середнього вуха. Встановлено, що при хронічних формах ЕСО виявлено порушення системного імунітету, яке проявляється (до 40 % випадків) ознаками імунодефіциту, тоді як у чверті обстежених – навпаки активацією клітинної ланки.

Мета роботи – вивчити ефективність есберітоксу в лікуванні секреторної стадії ексудативного середнього отиту.

Обстежено 53 хворих на ЕСО віком від 19 до 49 років. У всіх хворих діагностовано секреторну стадію хвороби, їм призначено антигістамінні, судинозвужувальні та муколітичні препарати, а також фізіотерапевтичні процедури. Пацієнти розподілені на дві групи – основну (25 осіб) та зіставлення (28 осіб). Хворі основної групи додатково отримували есберітокс по 2 табл. двічі на добу 5-7 днів. Проводили дослідження клітинної ланки імунітету: Т- (CD3+) та В-лімфоцити (CD22+), а також субпопуляційний склад Т-лімфоцитів (CD4+ та CD8+) із розрахунком імунорегуляторного індексу CD4/CD8. Дослідження проводили в динаміці: до лікування та через 3 тижні після завершення лікування. Проведення імунологічного моніторингу дозволило встановити, що до початку лікування в обох групах обстежених хворих на ЕСО відмічалось зниженням кількості циркулюючих CD3+-лімфоцитів

у периферичній крові та CD4+ – клітин, у зв'язку з чим імунорегуляторний індекс CD4/CD8 був вірогідно знижений. Кількість В-лімфоцитів в обстежених хворих невірогідно зменшувалася, що сприяло пригніченню антитілогенезу. При повторному обстеженні було встановлено, що в основній групі після завершення лікування із включенням есберітоксу відмічалася нормалізація вивчених імунологічних показників – ліквідація Т-лімфопенії, зростала кількість CD4+-клітин із нормалізацією імунорегуляторного індексу CD4/CD8; рівень В-клітин (CD22+) істотно збільшувався (в 1,5 рази; $P<0,05$), що характеризувало розвиток повноцінної імунної відповіді. Водночас у більшості хворих групи зіставлення відмічено менш виражене покращання імунологічних показників (вони вірогідно відрізнялися від норми; $P<0,05$). У переважній більшості хворих основної групи (15 осіб – 60,0 %) в ході диспансерного нагляду протягом 1 року відмічалось покращання слуху із відсутністю закладеності вуха. У 17 хворих групи зіставлення (60,7 %) та решти обстежених основної групи зберігалися незвичність відчуття власного голосу та рухів рідини у вусі при рухах головою, зберігалося зниження слуху (за даними аудіометрії).

Отже, встановлено, що використання есберітоксу в комплексі консервативного лікування секреторної стадії ЕСО сприяє нормалізації імунологічних показників, що в патогенетичному плані зменшує ризик прогресування захворювання.

DOI:10.33617/2522-9680-2019-2-50
УДК 618.3-008.9:577.115

ЕФЕКТИВНІСТЬ ЛІВОЛІН ФОРТЕ ПРИ ХРОНІЧНИХ ЗАХВОРЮВАННЯХ ГЕПАТОБІЛІАРНОЇ СИСТЕМИ У ЖІНОК ІЗ ЗВИЧНИМ НЕВИНОШУВАННЯМ ВАГІТНОСТІ У РАННІЙ ТЕРМІН

- І. В. Лоскутова, д. мед. н., проф., зав. каф. терапії ФПО
Р. Г. Бічевська, к. мед. н., докторант каф. терапії ФПО
- ДЗ «Луганський державний медичний університет», м. Рубіжне

Виникає необхідність в оцінці активності процесів ПОЛ у жінок зі звичним **невиншуванням вагітності (НВ)** з метою розробки патогенетично обґрунтованих терапевтичних підходів корекції виникаючих порушень. При метаболічних захворюваннях **гепатобіліарної системи (ГБС)** відбувається накопичення ліпідів у гепатоцитах із посиленням процесів вільнорадикального окиснення з накопиченням продуктів ПОЛ та розвитком некрозів печінкових клітин. При захворюваннях ГБС порушується функція клітинних мембран, тому доцільним є використання препаратів на основі натуральних фосфоліпідів.

Мета роботи – дослідити ефективність препаратів есенціальних фосфоліпідів (ліволін форте) на метаболічний стан вагітних із захворюваннями гепатобіліарної системи.

Обстежено 83 жінки з періодом гестації 9-12 тижнів з обтяженим акушерським анамнезом (НВ у ранньому періоді). У всіх жінок до вагітності було діагностовано хронічні захворювання ГБС (неалкогольний стеатогепатит – НАСГ, стеатоз печінки). У періоді програми антенатального спостереження хронічні захворювання ГБС були у стадії нестійкої клініко-лабораторної ремісії. Обстежені жінки з захворюваннями ГБС розподілені на дві групи – основну (39 хворих) та групу зіставлення (44 особи). Для профілактики загострення хронічної патології ГБС вагітним призначали відповідну дієту. Жінки основної групи застосовували комбінацію ліволін форте по 2 капсули тричі на добу; пацієнтки групи зіставлення використовували

ли фолієву кислоту по 1 табл. на день. Вираженість ПОЛ оцінювали за вмістом у крові дієнових кон'югат (ДК) та малонового діальдегіду (МДА), рівнем перекисної резистентності еритроцитів за показником перекисного гемолізу (ПГЕ). Лабораторне дослідження проводили в динаміці: до початку і після завершення (через 3 місяці) лікування. У жінок з хронічною патологією ГБС з обтяженим акушерським анамнезом під час I триместру вагітності відмічалось зростання активності ПОЛ, а також зростання показника ПГЕ. При повторному дослідженні виявлена позитивна динаміка показників ПОЛ у пацієнток основної групи: проміжних та кінцевого – метаболіти досягали фізіологічної норми для вагітних, а показник ПГЕ нормалізувався. У групі зіставлення рівень метаболітів ПОЛ поступово збільшувався, хоча показник ПГЕ від норми невірогідно відрізнявся. На момент повторного дослідження у всіх жінок основної групи хронічні захворювання ГБС були в стадії клінічної ремісії і вагітність не обтяжувалася гестозом. У групі зіставлення на момент повторного обстеження у 2-х жінок було зареєстровано самовільні викидні (2-3 тижні тому), у 7 пацієнток (15,9 %) діагностовано загострення НАСГ.

Таким чином, включення ліволіну форте до комплексу антенатальної програми пацієнток із захворюваннями ГБС при звичному НВ сприяло стабілізації клітинних мембран, що проявлялося більш значною позитивною динамікою клінічної симптоматики у хворих.

DOI:10.33617/2522-9680-2019-2-51
УДК: 616.316.5-002-022-092:612.017.1

ІМУНОРЕАБІЛІТАЦІЯ ХВОРИХ НА ВІТРИАНУ ВІСПУ

- І. В. Лоскутова, д. мед. н., проф., зав. каф. терапії ФПО
Н. В. Мацюх, асист. каф. терапії ФПО

- ДЗ «Луганський державний медичний університет», м. Рубіжне

У сучасних умовах у зв'язку зі зниженням антиінфекційної резистентності та формування синдрому імунодефіциту істотно підвищений ризик розвитку **вітряної віспи (ВВ)**. У дорослих частіше реєструються атипові форми ВВ, при яких у патогенетичному плані підвищується можливість тривалої персистенції збудника (*Variacella zoster*) в організмі після перенесеної хвороби з періодичною його активацією у вигляді *herpes zoster*. Виходячи з важливої ролі у патогенезі ВВ порушень імунного гомеостазу у розвитку тяжких та ускладнених форм захворювання, нами запропоновано використання імунокорекції.

Метою дослідження було вивчення впливу сучасного імуномодуючого препарату есберітоксу на показники **фагоцитарної активності моноцитів (ФАМ)** у хворих на ВВ.

Під спостереженням знаходилося 29 хворих на ВВ віком 18-32 років. Всі хворі були розподілені на дві групи – основну (17 осіб) і зіставлення (12 осіб). Діагноз ВВ було встановлено на підставі клініко-епідеміологічних даних та підтверджено за допомогою ІФА. Хворі обох груп отримували загальноприйняті засоби (жарознижувальні, протизапальні і антигістамінні пре-